

نمایشی در مدرسه

سید میثم موسوی
تصویرگر

دکتر فریدالدین حداد عادل

هر مفهوم و موضوع بشری است. اگر دانش‌آموز بتواند با کمک معلمان خود موضوعی علمی یا مفهومی پرورشی را به زیور هنر بیارید، بر ماندگاری ذهنی و عمق و باورپذیری مطلب افزود.

۴. «نمایشی کردن» پدیده‌های موردنظر محصول خلاقیتی پرورش یافته است. معلم و دانش‌آموزی که به عرصه نمایش پا می‌گذارند، به‌خصوص اگر این اقدام را با خواندن و نوشتن نمایش و سپس نمایشنامه شروع کرده باشند، قدرت بازپروری خلاقانه مفاهیم را به دست می‌آورند. این خلاقیت در متن، بازی و حرکات‌های بدن و حتی در گریم و آرایه (دکور) خود را جلوه‌گر می‌کند.

۵. درک مطلب علاقه‌مندان به نویسندگی و خواندن معمولاً بالاست. اگر با هدف ارتقای سطح درک مطلب به نمایش‌نامه‌خوانی و نمایشنامه‌نویسی نگاه کنیم، به‌وضوح درمی‌یابیم که می‌توان با فراگیری به‌نسبت مطلوبی، این مهم را در حوزه کار نمایشی برای دانش‌آموزان مهیا کرد. خواندن و نوشتن و سپس بررسی و نمایشی کردن متن، به ارتقای سطح درک مطلب دانش‌آموزان کمک می‌کند.

۶. نمایش و بازیگری صرفاً به افرادی با قابلیت‌های مخصوص عرصه نمایش، قدرت بروز و ظهور نمی‌دهد. اگر نمایش کمی وسیع و چندضلعی باشد و نیازمند خدمات اجرایی هم باشد، می‌تواند گستره وسیعی از انواع مخاطب دانش‌آموز را در خود به کار بگیرد. می‌توانیم دانش‌آموزان پرچالش و حتی درس‌نخوان مدرسه را گوشه و کنار نمایش به کار بگیریم و آن‌ها نوع جدید قرارگیری و حضور مؤثر را تجربه کنند.

خیلی از هنرها در مدرسه کاربرد و استفاده دارند. نمایش به‌عنوان یکی از قدیمی‌ترین هنرهای بشری، در مدرسه به‌عنوان پایگاه اصلی آموزش، ارزش سابقه و کاربرد قابل‌توجهی دارد. در این نوشته جنبه‌های متنوع کار نمایشی در محیط آموزشی را با هم مرور می‌کنیم:

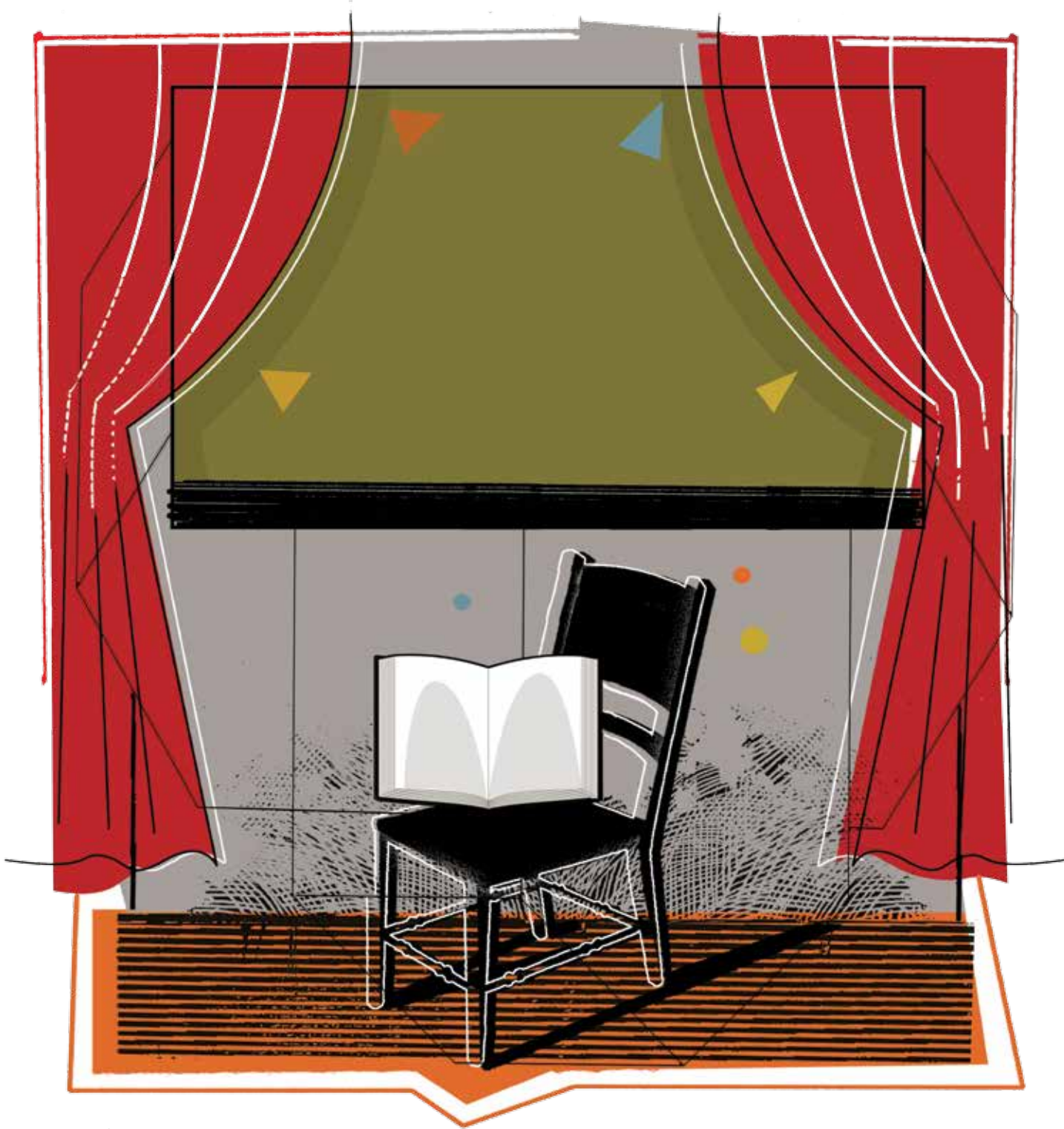
۱. نمایش و هنرهای جنبی آن تنوع بالایی دارند. به‌راحتی می‌توان مسابقه‌های نمایشنامه‌نویسی، نمایشنامه‌خوانی و انواع فعالیت‌های نمایش‌گونه مانند ایمایش (پانتومیم)، یا حرکات‌های بازیگران سیلورمن و انواع نمایش‌هایی را که محیط‌ها و ابزارهای متفاوت دارند، نظیر نمایشنامه عروسکی، نمایش سایه‌ای و نمایش خیابانی، در محیط مدرسه به اجرا گذاشت. این تنوع بالا می‌تواند به‌راحتی حیات فکری و اجتماعی مدرسه را رونق بدهد.

۲. در بعد آموزش، صرفاً کافی است معلمان در حوزه کاری خود تنوع و خلاقیت را سرلوحه فعالیتشان قرار دهند. در درس‌های تاریخ و ادبیات، آداب اجتماعی به طرز بسیار مؤثری ظرفیت تبدیل‌شدن به محل فعال نمایش را دارند. دانش‌آموز با بهره‌گیری از اقدامات نمایشی،

نه تنها معلومات و محفوظات خود را ارتقا می‌دهد، بلکه می‌تواند به آن‌ها عمق ببخشد؛ چرا که برای دستیابی به جذابیت در ارائه، محتاج بررسی و عمق‌بخشیدن به کار خود است و نیازمند بررسی هنرمندانه مفاهیم و معلومات خویش است. وقتی متنی علمی به اثری هنری تبدیل می‌شود، ابعاد جدیدی پیدا می‌کند و بروز نوین آن به دانش‌آموزان کمک می‌کند مفاهیم علمی را با شیوه‌های جدید بیاموزند.

۳. «هنری شدن» یا «ارائه هنرمندانه» مزیت بسیار بالایی

همیشه در مدرسه
دانش‌آموزانی
وجود دارند که
دیده نمی‌شوند.
امور نمایشی
فرصت و عرصه‌ای
برای بروز و ظهور
این عزیزان است

۷. همیشه در مدرسه دانش‌آموزانی وجود دارند که دیده نمی‌شوند. امور نمایشی فرصت و عرصه‌ای برای بروز و ظهور این عزیزان است. همه شیپنت‌ها و بازیگوشی در مسیری معلوم و استاندارد بروز می‌یابند و می‌توان همه دانش‌آموزان در سایه مدرسه را از فرصت ابراز وجود بهره‌مند کرد.

۸. مدرسه‌ای که در آن نمایش حضوری پررنگ و چشم‌نواز دارد، حتماً مدرسه‌ای نیست که در آن فقط پرخوانی و درس‌خوانی ملاک ارزش‌گذاری و به این‌گونه درمان‌های مؤثر و ملایم گرایش نشان می‌دهند.

۹. امروزه جنبه‌های درمانی کار نمایشی، به‌عنوان یک بُعد بسیار مهم نمایش مدرسه‌ای شناخته شده‌اند. سطوح گوناگون مشکلات و حتی اختلالات با تمرین‌های نمایش‌گونه و شرکت در فعالیت‌های نمایشی، قابل‌کنترل و مهارند. امروزه مشاوران روان‌شناسی به طرز چشمگیری به این‌گونه درمان‌های مؤثر و ملایم گرایش نشان می‌دهند.